

imidlertid i mange år er givet efter den nugældende lovs affattelse, finder udvalget intet at indvende imod, at sådan dispensation — under de hidtil gældende forudsætninger — fortsat gives.“ Ved „de hidtil gældende forudsætninger“ må forstås tilstedeværelsen af overenskomst mellem arbejdsgiver og arbejdere, jfr. § 26, stk. 2, litra c.

Medens indenrigsministeriets bekendtgørelse af 2. februar 1918 kun omhandlede dispensation for så vidt angik tiden kl. 10—12 aften, har direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet senere med udgangspunkt i de ekstraordinære forhold under og efter den anden verdenskrig undladt at skride ind overfor visse videregående afvigelser fra forbudet mod søn- og helligdagsarbejde. For de fleste københavnske dagblades vedkommende er det således tolereret, at arbejdet påbegyndes kl. 21, og for enkelte blades vedkommende, hvor særlige vanskeligheder gør sig gældende, kl. 20. Imidlertid er det nu yderligere konstateret, at i al fald et enkelt blad om søndagen påbegynder sættearbejdet allerede kl. 18. Hertil kommer, at sættearbejdets påbegyndelse på de ovenanførte tidspunkter forudsætter, at enkelte arbejdere møder op endnu tidligere for at klargøre maskinerne.

Fra socialministeriets side ser man med betænkelighed på disse efterhånden betydelige afvigelser fra det ifølge ministeriets opfattelse faktisk indispensable forbud mod sætning og trykning af dagblade efter kl. 9 morgen på søn- og helligdage. Men medens ministeriet således på den ene side er afgø-

rende betænkelig ved at tage ansvaret for en fortsættelse og eventuel udvidelse af det ulovhjemlede søndagsarbejde, må man på den anden side erkende, at det er mindre rimeligt, om der ikke med hensyn til sætning og trykning af dagblade — på lignende måde som ved andet af fabrikloven omfattet arbejde — kan meddeles dispensation fra forbudet mod søn- og helligdagsarbejde, i det omfang der foreligger overenskomst om arbejdstiden mellem arbejdsgiver og arbejdere, jfr. den fornævnte bestemmelse i § 26, stk. 2, litra c.

Ministeriet har under hensyn hertil anset det for rigtigt ved forelæggelsen af dette lovforslag at søge tilvejebragt egentlig lov hjemmel for meddelelse af dispensationer som de omhandlede.

Forslaget er enslydende med den tilsvarende bestemmelse (§ 7) i de i rigsdagssamlingerne 1931—32 og 1932—33 fremsatte forslag, d. v. s. at det sidste stykke i § 26 foreslås flyttet op i stykke 1, hvorved den i stykke 2 hjemlede almindelige dispensationsbeføjelse også vil være anvendelig på arbejde med sætning og trykning af dagblade. Forslaget medfører ikke nogen ændring i den bestående adgang til uden særlig tilladelse at udføre arbejde med sætning og trykning af dagblade på helligdage indtil kl. 9 morgen.

Såfremt det for folketinget forelagte forslag til en ny arbejderbeskyttelseslov gennemføres, vil der være hjemmel til i fornødent omfang at meddele tilladelse til søn- og helligdagsarbejde på det heromhandlede område, jfr. forslaget § 36, stk. 2, nr. 2.